

Dieva valstība (turpmāk, Valstība) un Baznīca¹

“Valstības” definīcija: Valstība ir Dieva valdīšana, ne tikai cilvēku sirdīs, bet dinamiski aktīvi Jēzus personā un cilvēces vēsturē. No šāda viedokļa ir saprotams, ka Valstība vienlaicīgi var būt tagadnē un nākotnē, iekšēja un ārēja, garīga un apokaliptiska (p. 42).

1. Baznīca nav Valstība.

- a. Pirmie misionāri sludināja Dieva valstību, nevis Baznīcu (Ap.d.8:12; 19:8; 20:25; 28:23,31)
- b. Jēzus mācekļi nav tas pats, kas Valstība. Taču Mt. 13:41 (*Cilvēka Dēls izsūtīs Savus eņģelus, un tie salasīs no Viņa valstības visas apgrēcības un tos, kas dara netaisnību*) šķiet Baznīcu pielīdzina Valstībai. Tomēr šī līdzība nerunā par Baznīcas dabu, bet par Dieva valstību, kura ir ienākusi vēsturē neizjaucot esošās sabiedrības struktūras. Labais un ļaunais ir sajaukti šajā pasaulē (nevis Baznīcā) līdz eshatoloģiskam piepildījuma, kaut arī Dieva valstība jau ir atnākusi.
- c. Mt.16:18-19 (*Un Es tev saku: tu esi Pēteris, un uz šās klints Es gribu celt Savu draudzi, un elles vārtiem to nebūs uzvarēt. Un Es tev došu Debesu valstības atslēgas; un, ko tu siesi virs zemes, tas būs siets arī debesīs; un, ko tu atraisīsi virs zemes, tam jābūt atraisītam arī debesīs*) arī nevar lietot, lai Baznīcu identificētu ar Valstību. Šis citāts runā par Baznīcas un Valstības nešķiramām attiecībām, taču ne par to identiskumu.
- d. Baznīca un Valstība ir tās sfēras, kurās cilvēki ieiet, taču tas nepadara tās identiskas.
- e. Baznīca ir Valstības cilvēki, taču ne pati Valstība.

2. Valstība rada Baznīcu.

- a. Baznīca ir Dieva valstības nākšanas rezultāts. Mt. 13:47-50 (*Vēl Debesu valstība līdzinās tīklam, izmestam jūrā, kas savilka visādas zivis. Un, kad tas bija pilns, tad viņi to izvilka malā, nosēdās un labās salasīja traukos, bet sapuvušās izmeta laukā. Tā tas būs pasaules pastarā galā: eņģeļi izies un atšķirs ļaunos no taisnajiem un tos metīs degošā ceplī, tur būs kaušana un zobu trīcēšana*). Valstība ir darbība, kura pielīdzināta tīkla izmešanai. Tīklā tiek noķertas gan labas, gan sliktas zivis. Dieva valstība nerada tīru un svētu cilvēku sadraudzību, bet gan sajaukumu no sliktiem un labiem, vispirms Jēzus mācekļu vidū, pēc tam Baznīcā. Valstības eshatoloģiskā

¹ George Eldon Ladd, *The Presence of the Future* (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 2000), 262-277.

nākšana nozīmē tiesu gan cilvēcei (nezāles tīrumā), gan Baznīcai (sliktās zivis tīklā).

- b. Ieiešana Valstībā nozīmē piederību Baznīcai. Taču ieiešana Baznīcā nenozīmē automātisku ieiešanu Valstībā.

3. Baznīca liecina par Valstību.

- a. Baznīcas misija ir liecināt par Valstību. Baznīca neuzceļ Valstību, nedz arī kļūst par Valstību. Baznīca liecina par Dieva pestīšanas darbiem Kristū pagātnē, tagadnē un nākotnē.
- b. Valstības saņēmēji ir arī pagāni jeb visas tautas (Mt.21:43 - *Tāpēc Es jums saku: Dieva valstība no jums tiks atņemta un dota tautai, kas nes viņas augļus.* Mk.12:1-9; Jes.5; Mt.8:11-12 - *Bet Es jums saku, ka daudzi nāks no rīta un vakara puses un sēdēs ar Ābrahāmu, Īzāku un Jēkabu Debesu valstībā. Bet Valstības bērni būs izstumti galējā tumsībā: tur būs kaukšana un zobu trīcēšana).*
- c. Pirms pasaules gala visām tautām būs iespēja dzirdēt evaņģēliju: Mk. 13:10 (*Un evaņģēlijam papriekš jātop sludinātam visām tautām*); Mt. 24:14 (*Un šis Valstības evaņģēlijs tiks sludināts visā pasaulē par liecību visām tautām, un tad nāks gals*).
- d. Baznīcai ir divdabīgs raksturs, jo tā dzīvo divos laikmetos. Baznīca ir ļaudis, kuri pieder laikmetam, kurš nāks. Tajā pašā laikā Baznīca dzīvo šajā laikmetā, sastāvot no grēcīgiem un mirstīgiem cilvēkiem. Tas nozīmē, kaut arī Baznīca šajā laikmetā nekad nerasniegs perfektumu, tajā ir jāatspoguļojas perfekta kārtībai, eshatoloģiskai Dieva valstībai. Tieši šis Valstības atspoguļojums (piedošana, prieks, miers) ir būtisks elements Baznīcas liecībā par Dieva valstību.

4. Baznīca ir Valstības instruments.

- a. Jēzus mācekļi ne tikai sludināja Valstības evaņģēliju, bet bija arī Valstības instrumenti, caur kuriem Valstība darbojās (Mt.10:8; Lk.10:17–dziedināšanas un dēmonu izdzīšanas).

5. Baznīca ir Valstības sargs, uzraugs (*custodian*).

- a. Jēzus mācekļi, Viņa *ekklēsia*, kļuva par Valstības sargiem. Valstība ir atņemta Israēlam un dota Baznīcai (Mk.12:9).
- b. Mt.16:19 (*Es tev došu Debesu valstības atslēgas; un, ko tu siesi virs zemes, tas būs siets arī debesīs; un, ko tu atraisīsi virs zemes, tam jābūt atraisītam arī debesīs*). Jes.22:22 Dievs uzticēja Ēljakīmam Dāvida nama atslēgas, kas nozīmē, ka viņam ir administratīva vara pār visu varu. Jēzus arī Pēterim dod autoritāti pieņemt lēmumus Baznīcas vadībai. Kad Pēteris atceļ jūdu

rituālu praksi, lai izveidotos sadraudzība ar pagāniem, viņš realizē savu administratīvo autoritāti (Ap.d. 10-11).

- c. Lk. 11:52 (*Vai jums! Jūs bauslības vīri! Jūs esat noslēpuši atzišanas atslēgu; paši jūs neejat iekšā un tos, kas gribēja ieiet, jūs esat aizkavējuši!*); Mt. 23:13 (*Bet vai jums, rakstu mācītāji un farizeji, jūs liekuļi! Jo jūs aizslēdzat Debesu valstību cilvēkiem; jūs paši neejat iekšā un neļaujat tiem, kas vēlas, tur ieiet*). Bībelē zināšanas nav tikai intelektuāla izpratne. Zināšanas ir garīgs īpašums, kuru cilvēks iegūst caur atklāsmi. Pēterim, kopā ar citiem apustuļiem, šīs garīgās zināšanas bija uzticētas caur atklāsmi. Līdz ar to, autoritāte sasieta vai atraisīta ietver sevī cilvēku pielaišanu vai izslēgšanu no Dieva valstības sfēras. Skatīt arī Mt. 18:18 (*Patiesi Es jums saku: ko vien jūs virs zemes siesit, tas būs siets arī debesīs; un, ko vien jūs virs zemes atraisīsiet, tas būs atraisīts arī debesīs*); Jņ. 20:23 (*Kam jūs grēkus piedosit, tiem tie būs piedoti, kam jūs tos paturēsiet, tiem tie paliks*).
- d. Jēzus mācekļi misijas laikā jau realizēja šo sasiešanas un atraisīšanas autoritāti. Mt. 10:14, 15 (*Un, ja kas jūs negrib uzņemt, nedz klausīt jūsu vārdus, izeita no tāda nama vai tādas pilsētas un nokratait pīšļus no savām kājām. Patiesi Es jums saku: Sodomas un Gomoras zemei būs vieglāk soda dienā nekā tādai pilsētai*).
- e. Mācekļi bija Valstības instrumenti grēku piedošanai, līdz ar to arī Valstības sargi. Mt. 10:40 (*Kas jūs uzņem, tas uzņem Mani, un, kas Mani uzņem, tas uzņem To, kas Mani sūtījis*). Cilvēka liktenis ir atkarīgs no tā, kā viņš uzņems Jēzus mācekļus. Uzņemot mācekļus, viņi faktiski uzņem Kungu, kurš ir sūtījis savus mācekļus (Mt.25:31-46).

6. Kopsavilkums:

- a. Valstība ir Dieva valdīšana un sfēra, kurā Viņa valdīšanas svētības tiek piedzīvotas. Baznīca ir cilvēku sadraudzība, kuri ir piedzīvojuši Dieva valdīšanu un tās svētības.
- b. Valstība rada Baznīcu, darbojas caur Baznīcu un tiek pasludināta pasaulē caur Baznīcu.
- c. Nav Valstības bez Baznīcas un nav Baznīcas bez Dieva valstības. Valstība un Baznīca ir neatdalāmi saistīti, tomēr atšķirīgi koncepti: Dieva valdīšana un cilvēku sadraudzība.